

[Udenrigsministeren.]

magten. Det ville jo betyde, at hver eneste gang der et eller andet sted opstod en opstand eller begyndtes en borgerkrig, så skulle man øjeblikkeligt ændre sin anerkendelse i forhold til den pågældende regering. Jeg tror derfor ikke, at tidspunktet er inde til at kunne afgøre, hvorvidt den siddende regering, som nu, så vidt jeg har forstået, bliver omdannet i Vietnam, faktisk vil have magten i dette land. Jeg mener ikke, at vi har tilstrækkeligt grundlag i fakta for at kunne bedømme, hvorvidt dette er tilfældet, og jeg ser derfor ikke, at der skulle være nogen grund til på nuværende tidspunkt at ændre vor anerkendelsespolitik over for den sydvietnamesiske regering. Der er da heller ingen af de lande, vi i øvrigt normalt følger anerkendelsespolitik med, der mig bekendt har sådanne overvejelser.

Hr. Aksel Larsen gjorde dernæst en bemærkning om de møder, der skal finde sted mellem det tyske socialdemokrati og det østtyske kommunistparti. Jeg vil dertil gerne sige for mit vedkommende, at uden jeg overvurderer effekten af disse møder, mener jeg, at man bør hilse dem velkommen som et forsøg på i hvert fald at starte en vis dialog imellem de to områder. Men derfra og så til at drage den konsekvens, som hr. Aksel Larsen drøg, at når de tyske socialdemokrater kunne tale med Ulbrichts kommunister, så kunne de danske socialdemokrater vel også anerkende Østtyskland, er der et meget vidt skridt; det er bl. a. så vidtgående et skridt, at hr. Willy Brandt og den socialdemokratiske partiledelse i Tyskland ikke har villet tage det skridt. Og jeg føler mig nu alligevel i bedre selskab med hr. Willy Brandt end med hr. Ulbricht, så jeg tror ikke, det kan give os anledning til at ændre heller på dette felt vor anerkendelsespolitik. Det var de bemærkninger, jeg gerne ville gøre om de rejste udenrigspolitiske problemer.

Så har jeg kun til slut en bemærkning at gøre til hr. Baunsgaard, der interesserede sig, sådan som mærkværdigvis visse dele af pressen har gjort, for, at jeg for halvanden måned siden indmeldte mig i Socialdemokratisk Samfund. Nu er det her jo formentlig ikke et sted, hvor vi skal holde Oxfordmøder, men da man har ment at kunne tillægge det en politisk betydning,

så vil jeg gerne sige, at jeg tror, man helt misforstår motiveringen herfor. Jeg betragter Socialdemokratisk Samfund som en fortsættelse af det tidligere Socialistisk Debat, der igen var en fortsættelse af det tidligere Dreier-Samfund. Jeg var medlem af de to tidligere organisationer, uden at det gav anledning til spekulationer om, hvorvidt socialdemokratiet ville revne eller ej, og jeg kan forsikre for, at jeg har ikke spor anden motivering for at interessere mig for Socialdemokratisk Samfund end den, at jeg gerne ser, at der føres en livlig diskussion. Hvis man har en organisation, hvor især intellektuelle gerne vil komme sammen og diskutere mere teoretiske problemer, så vil jeg, selv om jeg kun er en halvstuderet røver, gerne have lov til at være med i selskabet. Det er min motivering.

I samme øjeblik en organisation, som er startet i tilknytning til socialdemokratiet, og som betinger sig medlemskab af socialdemokratiet for de medlemmer, der skal optages, påtager sig en selvstændig politisk funktion som fraktion eller som pressionsgruppe, eller hvad man vil kalde det, så mener jeg, man går ud over det, som er acceptabelt i normalt dansk politisk liv, og i så fald ville jeg for mit vedkommende ikke være med i Socialdemokratisk Samfund, men da jeg ikke har opfattelsen af, at Socialdemokratisk Samfund har agtet eller agter at etablere sig som en fraktion inden for socialdemokratiet, men som en diskussionsklub, så vil jeg meget gerne være med, også gerne i en diskussionsklub, der kan dykke ned i problemer, udarbejde betænkninger o. s. v.

Det synes jeg kan være ganske fornuftigt, men hvis betænkningerne, sådan som de tanker, Socialdemokratisk Samfund har udarbejdet vedrørende skattelovgivningen, er på kanten af at være forslag, som man ønsker at påpresse eller overbevise socialdemokratiet om at man skal påtage sig at gå ind for, så tror jeg, man er ved at komme ud i noget, der er farligt for en sund udvikling. Jeg kan derfor ganske roligt sige, at jeg synes, der er mange gode ideer og tanker i det skatteforslag, SDS har fremsat, men der er også mange ting i det, som jeg synes er mindre heldigt udformet og ikke båret af en tilstrækkelig politisk vurdering af, hvad der er gørligt og muligt i vort sam-